

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Tacksigelse oc Bøn om Morgen

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Tacksigelse oc Bøn om Morgen", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid68605/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

[T-1] 157 **Her effter følge nogle faa San-
ge, som mand kand bruge til Skibs, el-
ler andensteds paa Reysen, effter som leyhg-
heden sig begiffuer.**

[T-2] **En Tacksigelse oc Bøn om
Morgenen.**

Dig tacker ieg kiere HERre,
At du mig haffuer foruarr,
I denne Natts Fare,
Der inde ieg laa saa hart,
158 Met Morekhed ombefangen.
Der til vdi stor Nød,
At ieg er det vndgangen
Oe ffr fra euig Dod.
Ieg vil dig tacken giøre,
O du min HERre oc Gud,
Du vilt oc gjerne høre,
Paa Iorden kunde holdis dit Bud:
Derfor ieg dig nu beder,
Lad skee nu Villien din,
Led mig i dine Sæder,
160 Oe bryd du Villien min.
At ieg nu ey bortuiger.
Dine hellige Ord slet fra,
Oe Dieffuelen mig besuger.
Saa ieg da vild maatte gaa,
Beholt mig for din Ære,
Det beder ieg storlig dig,
Fra Dieffuelens List oc Lære,
Saa offte hand frister mig.
Den rette Tro mig giiffue,
Paa din Son IEsam Christ,
162 Den stund ieg er i Liffue,

Min Synd forlad mig vist,
O Gud du ey forsager,
Hues du haffuer loffuet fast,
At hand min Synd borttager,
Frjer mig fra hendis Last.

Et Christeligt haab mig skencke,

For du ræt Sandhed est,
I Kierlighed mig belencke,
Til dem som mig gjør verst,

17r At ieg aff Dyd mon skinne,
Begære ey Ære min,
Elske dem aff all min Sinde,
Effer gode Villien din.

Dit Ord lad mig iblant alle,

Bekjende aff hu oc act,
Oc mig din Tiener kalde,
Ey frycte Vold ey mact,
Huad mig kunde snart omuende,
Bort fra din Sandhed klar,
Men mig paa sidste ende,
Skick i din Engle Skar.

17v Lad mig denne dag fuldende,

Oc loffue dit Naffn saa tijn,
Oc mig ey fra dig vende,
Paa yderste ende min:
Beuar mit Liff oc Leffint,
Oc Fructen i disse Land,
Huad du mig haffuer giffuet,
Staar alt vdi din Haand.

HERre Christ ieg vil dig prijse,

For dine Velgierninger all,
Som du i Ro oc Lise,

18r Mig giffuet haffuer oc skal:
Dit Naffn det vil ieg prjse,
For du alleene est god,

Mig met dit Legeme spjse,
 Oc skenck mig met dit Blod.
 O HÈrre Gud offner alle,
 Bor dig baade Loff oc prijß
 Inderlig wi dig paakalde,
 Din Gunst du oss betujß,
 At wi i Fred maa leffue,
 Din Naade giff oss der til,
 ps Met Troens Vabn oss vebne,
 For Sathans listige Pjil.
 Loff, Tack, prijß, Hæder oc Ære,
 Være dig Gud Fader bold,
 Oc Christ din Søn vor HÈrre,
 For sin Godhed mangefold,
 Aff Hierrer i samme maade,
 Wi loffue den hellig Aand,
 Som met sin Gunst oc Naade,
 All vor sørrig hußuale kand.

[T-3] vs **Den signede Dag som wi, etc. Findis i**
 den Bogstaff H. 7. *Blad.*

[T-4] **Om HERRENS Bøn.**

Fader vor vdi Himmertig,
 Som badst oss leffue Brøderlig,
 Oc dig met fljd at kalde paa,
 Vor Bøn du gierne hore maa,
 Giff at ey alleene beder vor Mund,
 Hielp at det gaar aff Hiertens Grund,
 Helligt vorde HÈrre dit Naffn,
 vs Dit Ord lad komme oss til gavn,
 At wi maa leffue Christelig,
 Dit Naffn kand æris fittelig,
 Fra falsk Lærdom du vær vor Tolek.